

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

34. De actibus Gratitude internis externisq[ue] piè exercendis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

fectæ gratitudinis erga Deum exercende. 1. Infinita Dei in beneficijs, donisque conferendis, insuper etiam in quibusvis aduersis ad bonum Electorum suorum permittendis *benignitas, liberalitas, charitas*, cui infinita debetur gratae mentis beneuolentia. 2. Ineffabilis *multitudo & magnitudo* tot donorum naturæ, gratiæ, gloriæ collatorum & conferendorum omnibus Electis ab æterno in æternum, quæ omnia infinita gratiarum actione forent compensanda. 3. Extrema hominis *vilitas & indignitas*, cui ex gratuita Dei liberalitate hæc omnia beneficia, & quidem ad finem adeò sublimem, tam largè communicantur. Quis attentè ponderans incenso non exardescat desiderio, se tanto Benefactori gratum pro viribus exhibendi? Feruor ex crebra horum fundamentorum ruminacione se ad gratitudinem exstimulandi.

De actibus Gratitudinis perfectè exercendis, & Incitamentis. XXXIV.

I. **E**Xpende quomodo perfectè queant elici gratitudinis actus interni, (qui sunt I. Beneficium agnoscere,

scere, magni aestimare, humili gratosq;
 animo amplecti. 2. Benefactorem si-
 militer magni aestimare, intimè ama-
 re, laudare, ei que gratias agere. 3. Vel-
 le ac desiderare beneficium pro viri-
 bus compensare) videlicet more sepius
 commemorato; *Larè*, eos exercendo
 circa omnia beneficia nobis alijsque
 collata; *Purè* propter tam liberalem
 & beneficum Dominum; *Intensè* quo-
 ad gratitudinis affectum & gratiam re-
 pendendi conatum; *Constanter* in pro-
 speris & aduersis; *In/atiabiliter* cum
 heroicis supra vires desiderijs. Qui-
 bus perpensis elici poterunt ijdem af-
 fectus gratitudinis, hac vel simili ra-
 tione: Quis tam immensæ, infinitæ,
 interminatæ, incomprehensæ munifi-
 centiæ & liberalitati tuæ, Deus fons
 inexhauste omnium bonorum, pro
 tot, tam varijs, tam nobis necessarijs
 donis naturæ, gratiæ, gloriæ collatis,
 condignas referat gratias? Nulla crea-
 tura, imo nec omnes simul id poterunt
 in æternum. Ne tamen ego tot gratui-
 tis à te cumulatus beneficijs & gratijs
 existam ingratus, omnia mihi imme-
 renti, omnibusque maximè Electis
 collata & conferenda charismata tam
 corporis quam animæ, tam huius tem-
 poris,

poris, quam æternitatis, tanquam gra-
uita munera tua humiliter agnosco,
maximi æstimo, reuerenter accepto,
meq; tibi pro his obligatissimum, ijsq;
indignissimum esse fateor. Te libera-
lissimum horum cunctorum largito-
rem veneror, amore complector, lau-
do, & glorifico, tibiq; medullitus gra-
tias ago. Desidero ex totis præcordijs
meis innumera tua & inæstimabilia
beneficia, pro mensura virium naturæ
& gratiæ mihi à te communicatæ &
communicandæ, compensare, ijs piè
sancteq; ad tuam gloriam vtendo, in-
timè te redamando, eximie perfectio-
ni studendo, meque totum cum om-
nibus, quæ mihi dedisti, tibi redonan-
do, tuoque obsequio impendendo.
Atque hæc prædicta omnia præstare
desideto *Purè* propter te tam bonum &
beneficum infinita gratiarum relatio-
ne dignissimum, non ob spem nouorū
beneficiorum, aut metum supplicio-
rum; omni possibili gratæ mentis af-
fectu, teque laudandi & glorificandi,
& quouis modo munera tua compen-
sandi conatu. *Persseueranter* inter om-
nes rerum & temporum varietates, in-
ter extremas etiam angustias & ærum-
nas; cum incessabili demum, submis-

H h h

soque

soque perfectius hos affectus omnes frequentandi desiderio in perpetuas æternitates. Hæc eadem animus desideria elicerem, si possem, omnium hominum & Angelorum, imò etiam possibilium creaturarum possibili affectu. At quid hæc frigida mea desideria ad innumera illa tua beneficia? pro quibus proinde offero tibi omnes, omnium seruatorum tuorum *amplissimos, purissimos, intensissimos, constantissimos, insatiabilissimos* gratitudinis excessus, maximè B. Virginis, in vnione eorū, quos Mediator noster Christus Dominus noster olim infinite perfectos elicit in terris, elicitq; æternū in celis. O vtinam hos eisdem affectus mecum omnes, modo multò eminentiori elicerent nunc, semper, æternū! Doleo de mea, omniumq; pro tantis gratijs, tanta ingratitude.

II. Quomodo externi actus, qui sunt, hos internos verbo, & opere demonstrare, sint perfectè exercendi, videlicet 1. Verbis opportunè diuina beneficia extollèdo, indignis nobis collata palam profitendo, aliosque, vt ea agnoscant & magnifaciant, excitando. 2. Gratuitam Dei in nos, omnesque liberalitatem de prædicando, ad idem alios

alios exhortando : hymnos, psalmos,
 aliasque preces, continentes diuinas
 laudes pie frequentando. 3. Re ipsa ac-
 cepta beneficia compensare conando,
 per pium eorum vsum iuxta diuinum
 beneplacitum, per assiduum perfectio-
 nis studium, per continuum dilectio-
 nis Dei & oblationis sui exercitium.
 Idque pura cum intentione, cum pia
 diuinæ liberalitatis ruminacione, &
 interiorum gratitudinis affectuum in-
 stauracione, cum magna alacritate &
 constantia. Quam perfecte hos omnes
 actus internos externosque exercuerit
 B. V. tot se extraordinarijs prerogati-
 uis à Deo ornatam cernens, maxime tot
 annis in templo, in Filij Dei concepio-
 ne, natiuitate, resurrectione, in pia ex
 hac vita emigratione! At quanto per-
 fectius Christus eosdem tota vita con-
 tinuarit, à primo momento incarna-
 tionis, vsque ad postremum momen-
 tum vitæ mortalis, imò nunc æternum
 cum B. Matre, Sanctisque omnibus in
 cælis! Idque ob sublimissimam præ-
 dictorum fundamentorum gratitudi-
 nis, & diuinorum tot priuilegiorum
 naturæ, gratiæ, gloriæ sibi concessorum
 penetrationem; ardentissimamque infi-
 nitæ munificentæ & liberalitatis Dei

tam clarè cognitæ dilectionem. Feruor hos externos actus gratitudinis perfectè frequentandi.

*Serm. 2.
de 7. pa-
nibus.*

Solil. 18.

*Serm. 2.
in Cant.*

*Hom. 2.
in Matt.*

III. Incitamenta, 1. Quod gratitudo maximè Deo placeat, sicut maximè displicet ingratitude; vnde rectè D. Bernardus: *Nihil ita displicet Deo, præsentim in filiis gratia, quemadmodum in-
gratitudo.* 2. Quod sicut ingratitude est radix totius mali spiritualis, iuxta D. Augustinum, & ventus quidam deficcās, & vrens omne bonū, obstruens fontem misericordiæ super hominem; sic è contra gratitudo sit radix omnis boni spiritualis magis magisque indies fontem diuinæ misericordiæ referans, continuoq; ad maiora charismata impertienda Deum prouocans. 3. Quod sicut ingratitude est exinanitio meritorum, virtutum dispersio, & beneficiorum perditio, iuxta D. Bernardum, sic gratitudo sit optima ratio merita coaceruandi, virtutes acquirendi, gratias acceptas conseruandi. vnde rectè D. Chrysostomus: *Optima beneficiorum custos, est memoria beneficiorum, & perpetua gratiarum actio.* Hæc seriò expendens vitium ingritudinis exhorresces, & zelo pertingendi ad supremum gratitudinis culmen exardesces.

Zelus

Zelus proficiendi in exercitio gratitudinis.

De Simplicitate & Veracitate.

XXXV.

I. **E**Xpende quid sit Veracitas seu Simplicitas, & quomodo quoad actus internos exercenda. Nimirum quod sit virtus *inclinans hominem ad omnem hypocrisim, duplicitatem, & multiplicitatem vitandam. Seu, qua quis & vita, & sermone talem se demonstrat, qualis est, & non alia, quam circa ipsum sunt, nec maiora, nec minora.* Cuius actus interni principales sunt hi triplices. 1. Talem se exterius verbis & factis, qualis interiorius est, exhibere velle. 2. Omnem astutiam, dolum, fraudem, æquiocationem, temerarium iudicium, & suspicionem abominari. Ab operum inutilium multitudine non necessaria alienum esse, omniaque in vnam simplicem Deo placendi intentionem referre. Qui sic possunt exerceri: 1. Considerando sincerè cum omnibus agere instar innocentium puerorum, idè corde sentire & ore promere, candidè se suis Superioribus aperire, nihil eos celare, ignorantiam, defectus, & errata sua non excusare, non tegere, sed ingenuè prore nata fateri. 2. Proponendo horre-

H h h 3

re &